

[Jørgen Jensen]

Men den er også konstrueret. Det er jo ikke tilfældigt, at vi kom i den situation, vi er i i dag, at der er varslet en storkonflikt. Den er jo direkte fremprovokeret af regeringen. Man ville have den. Hvis ikke man ville have haft storkonflikt, så skulle man have ladet være med at blande sig i overenskomstforhandlingerne fra starten, som man gjorde. Man ville jo ikke fortælle arbejderklassen, hvad man ville gøre i den økonomiske politik. Man ville ikke tone rent flag med hensyn til, hvad man ville med dyrtidsreguleringen. Nej, tværtimod sagde man til arbejdsmarkedets parter, da man startede: vi vil have en nul-løsning. Det er en del af regeringens økonomiske politik.

Økonomiminister Anders Andersen sagde det så stærkt den 6. december om denne politik, at hvis arbejderne får mere end det, der ligger i udbetalingen af to portioners dyrtids-tillæg fra den 1. september 1979, så er det sabotage imod regeringens økonomiske politik, og vi finder os ikke i sabotage. Hvis de får mere, så tager vi det ind med nye afgifter og med momsforhøjelse. Det var da klar tale. Ja men tror man ikke, at Arbejdsgiverforeningen lytter til dette? De fik i og for sig fra starten at vide, at hvis der bliver et regerings-indgreb, så bliver det billigere end det, arbejderne kræver. Derfor hjælp man ligefrem den situation frem, som ligger her.

Og ikke alene har man på det private arbejdsmarked hjulpet til. Det sammenbrud, som fandt sted i forhandlingerne med det offentlige, var også fremprovokeret. Det er ikke et spørgsmål om at vurdere finansministerens personlige kvaliteter. Jeg har også forhandlet adskillige tusinde overenskomster, og jeg ved godt, hvordan man skal bære sig ad, hvis det er en arbejdsgiver, man ikke ønsker en overenskomst med. Det kan være, fordi man ikke mener, at han vil overholde den. Det er bare at komme med kravene i den ene hånd og strejkevarslet i den anden hånd. Det var det, man gjorde fra finansministerens side over for de offentligt ansatte. Derfor var den konflikt konstrueret. Jeg vil godt sige om indholdet af det forslag, der ligger her, at det er en minusløsning. Arbejdsgiverne slipper billigere ved dette, end de havde gjort ved en forlængelse af overenskomsterne. Det betyder et reallønsfald for arbejderne. Det betyder også, at de lavestlønnede ikke får det ind, som de skulle have.

Hvis man bare skulle have ajourført garanti-lønnen, så skulle den have været oppe på 35 kr. 10 øre i timen.

Jeg vil også sige, at de offentligt ansattes krav om 100 pct. taktregulering altså var rejst, selv om vi fik at vide her, at det ikke havde været rejst. Jeg vil understrege, det var en følge af de mange tidligere indgreb. De offentligt ansatte har ingen anden mulighed end at kræve 100 pct. Man umuliggør jo ved de stadige indgreb i overenskomstforhandlingerne, at man reelt sætter sig ned og finder andre muligheder for at regulere lønnen for offentligt ansatte. Hvordan skulle de turde gå ind på at opgive taktreguleringen og finde et andet lønsystem, når de ved, at det nye eller andet lønsystem bliver taget fra dem? Vi har jo et konkret eksempel fra styrmændene, som ikke ville have taktregulering, som ville have frie forhandlinger. Da de havde opgivet taktreguleringen, så tager man den frie forhandling fra dem.

Jeg vil også understrege, at jeg er noget forbavset over de konservatives omsorg for de offentligt ansatte. Jeg synes, det er rigtigt og godt, at de konservative er med til at kræve, at de offentligt ansatte får noget, men når man erindrer sig tidligere holdninger fra den side af salen til de offentligt ansatte, navnlig de dårligst stillede, når de har aktioneret for at få mere i løn, ja, så rimer det ikke rigtig med den interesse, de udviser i dag. Derfor er det vel nok rigtigt, at de fisker i rørt vand. Men jeg vil godt sige, at det gør ikke regeringsindgrebet mindre skadeligt, hverken for dem, det rammer direkte, eller for den økonomiske udvikling og stillingen fremover. Derfor vil jeg også godt understrege, at vi er nogle af dem, der siger til arbejderklassen: find jer ikke i dette, rejs krav på arbejdspladserne og sikr, at I får det ind, som man her forhindrer at I får!

Ole Vig Jensen (RV):

I det radikale venstre beklager vi, at det ikke har været muligt at samle bredere tilslutning til det politiske indgreb, der her i dag skal tages stilling til. Vi er overbevist om, at det ville have været en bedre løsning, og vi er enige med hr. Ninn-Hansen i, at der er et stort flertal her i tinget, som vil være med til at gennemføre den nødvendige lov-